

زنان در ادبیات کودکان چین

جین جین (بی جینگ)

مصطفومه انصاریان

دور بماند، ولی جان او را نجات بدهد. این نمونه منغلوت عشق مادرانه، در شرایط بحرانی خاصی قابل درک است، اما در موقعیت معمولی پذیرفته شده نیست.

در چین مدرن، با پیش آمدن فرسته‌های شغلی بیشتر، زنان هم وارد بازار کار شده‌اند و توانسته‌اند با سخت کوشی، به استقلال مالی دست پیدا کنند. آن‌ها دیگر در مواجهه با سختی‌ها و مشکلات زندگی، مانند دوران پیش از کمونیسم، به لطف و حمایت خویشاوندان یا قدرتمندان فئودال محتاج نیستند، بلکه با تلاش خود، زندگی‌شان را اداره می‌کنند. مادر در داستان «کشتی فرسوده»، نوامبر ۱۹۹۱، اثر ایکس جان پنگ (Xuejunpan) (Xuejunpan)، زنی بیوه است. او روزی چندین ساعت در کارخانه کار می‌کند تازندگی دخترش، بیان بیان (BianBian) را تامین کند و برای درمان پای او دارو به دست آورد. برای این که بهتر بتواند از دخترش مراقبت کند، شانس ازدواج مجدد را از دست می‌دهد. همین طور «شورش در خانه»، اثر ون زاؤ (Wen zhao) . اکتبر ۱۹۹۰ . داستان مادری است که دست تنها، زندگی دو دختر جوانش را اداره می‌کند. اگر چه او ازدواج کرده، خلاف آداب زندگی خانوادگی رفتار می‌کند. شوهرش در شهر دیگری مشغول کار است و او در کارخانه پارچه‌بافی سه شیفت کار می‌کند. آن‌ها در اتفاقی کوچک که مال زن است، زندگی می‌کنند. خانواده به پولی که زن به دست می‌آورد، وابسته است. وقتی شوهرش بر می‌گردد، از موقعیت برتری که زنش در غیاب او در خانواده کسب کرده، ناراضی است. او نمی‌تواند موقعیت برتر سنتی خود را داشته باشد. هر دو داستان، به تاثیر برایری جنسی در ازدواج و مناسبات خانوادگی، در چین معاصر می‌پردازد.

پرجمعیت همسر سایقش زندگی می‌کند و مجبور است گردن کلفتی و بی‌ادبی آن‌هارا تحمل کند؛ فقط به این دلیل که پسر ندارد. حتی برادر بزرگ شوهرش، منتظر فرستی است تا دو دختر او را بفروشد. اوزن را در فشار می‌گذارد که به ازدواج با او تن بدهد. زن، همراه دخترانش، از این سرنوشت غم‌انگیز فرار می‌کند. با وجود سختی‌هایی که زنان در این روابط تحمل می‌کنند، مردان خانواده وقت‌شان را با قمار و دود کردن تربیک هدر می‌دهند. نمونه‌ای دیگر از این دست، بزرگترین نوه پسری خانواده است که زنش را هر چند در خانه و مزرعه به سختی کار می‌کند، تک می‌زند و به لحاظ روحی عذاب می‌دهد. زن که نمی‌تواند ستم شوهر و مادرشوهر را برای مدتی طولانی تحمل کند، ناچار خودش را می‌کشد. اندیشه‌های کنفوشیوس، چنان بر ذهن زن حاکم شده که باور دارد سرنوشت‌ش، رنج کشیدن است.

تصویر جدید مادران در چین مدرن
در داستان‌های اخیر، مادران و به خصوص بیوه‌ها مجبور نیستند بیشتر از آن چه تا امروز به سرشان آمده، به سرنوشتی تلخ تن بدهند. محبت فرزندان آن‌ها را دلگرم می‌کند و با نیروی عشق مادرانه، سختی‌ها را بر خود هموار می‌کنند. مادر برای موقیت فرزندانش، چه دختر و چه پسر، بردبارانه تلاش می‌کند. «عمله سوم»، اثر ایکس او یا وانگ (XiaoYi wang) . سپتامبر ۱۹۹۱ . داستان زن جوان روسیابی مهریانی است که همسرش در جریان تجاوز زبان به چن، دستگیر شده است. زن چینی، برای نجات پسرش از گرسنگی، به ازای دو کیسه ذرت، به هم خوابگی با مردی تن در می‌دهد. او حتی حاضر می‌شود بین همسایگان بدنام شود، یا از پرسش

تصویر زنان در ادبیات مدرن کودکان چین، موقعیت فرهنگی و اجتماعی این کشور را بعد از پیروزی انقلاب ملی در سال ۱۹۴۹، نشان می‌دهد. نقش جدید زنان در خانواده و اجتماع، نه تنها به خوانندگان دید گسترده‌ای از زندگی کودکان در چین معاصر می‌دهد، بلکه تقابل پیشرفت زنان و آداب سنتی جامعه چین را نیز نمایان می‌کند.

در جامعه چین مدرن، زنان جوان نویسنده و ویراستار، به عرصه نشر کودکان می‌پیوندند. آن‌ها مهارت‌های ادبی، حساسیت‌ها و روش‌های بدیعی با خود می‌آورند. زنان جوان نویسنده در آثار خود به قربانی شدن زنان در جامعه فئودالی می‌پردازند. در چین قیمه، زنان مجبور بودند سه دستور اخلاقی «کنفوشیوس»: اطاعت از پدر، قبل از ازدواج، «اطاعت از همسر، بعد از ازدواج» و «اطاعت از پسر، بعد از مرگ شوهرش» را پیذیرند.

هم چنین، زن خوب با چهار ویژگی زیبایی، خوش رفتاری، کوشایی و با اخلاق بودن شناخته می‌شود. کنفوشیوس، زندگی زنان را در آن روزگار، بر اساس هفت اصل سامان بخشیده بود: «زادن پسر»، «اطاعت از قانون»، «تمکین همسر»، «غیبت نکردن»، «دزدی نکردن»، «دوری از حسادت» و «پاکدامنی». عدم پایبندی به اصول هفت گانه کنفوشیوس، پیامدهایی چون «طرد از اجتماع»، «دادن حق طلاق زن به شوهر» و «پس فرستادن زن به خانه پدر» را به دنبال داشت.

داستان «یک رؤیا در دهکده‌ای ناخوشایند و عقب مانده»، اثر یوان این (Yuanin) . ۱۹۹۸ . به زندگی زنان در جامعه فئودالی می‌پردازد. این داستان، حکایت زنی بیوه است که زندگی‌اش را با کشاورزی در قطعه زمینی بادگیر، اداره می‌کند. او با خانواده

مادری و همسری زن را انعکاس می‌دهد.
معلم دلسوز دیگری در رمان «محصول سوم» zhang (The Third corp) اثری از لوزانگ (zhilu) ۱۹۹۰. توصیف شده است. اگرچه خانم‌سان (sun) از کاستی‌های سیستم آموزشی مدرسه، به صراحت انتقاد می‌کند، به داشت آموزن توجه ویژه‌ای دارد. او هر روز، بعد از ساعت کار مدرسه، تلفنی با دختران و پسران دانش آموز حرف می‌زند و آن‌ها را در حل مشکلاتشان راهنمایی می‌کند. او آن قدر پر کار است که روزی هنگام صحبت تلفنی با دختری، از روی صندلی می‌افتد و بر اثر سکته قلبی، جان خود را از دست می‌دهد.

هزاران معلم زن، مانند خانم‌سان وجود دارند که پایه‌های مدارس چینی را با مهربانی و صبوری و درایت خودشان مستحکم می‌سازند. آن‌ها در کمک به جوانان، ثابت قدم و جدی هستند.

تصویر دختران جوان در ادبیات مدرن چین
به همان نسبت که جامعه چین توسعه می‌یابد، تصویر دختران جوان هم متعدد و متفاوت‌تر می‌شود. داستان‌هایی که برای مخاطبان جوان نوشته می‌شود، به مسائلی چون بلوغ و رسید در جامعه پیچیده و برخی اغواگری‌های آن توجه دارد. برای نمونه، در داستان Disan jun tuan (Disan jun tuan)، خانم سان به یکی از دختران دیبرستانی کمک می‌کند. او دختر زیبایی است. گانگسترهای خیابانی، دختر را مرعوب کرده‌اند و از او سوء استفاده می‌کنند. آن دختر، به کمک خانم سان و پسری از همکلاسی هایش، شجاعت پیدا می‌کند و مشکلش را حل می‌کند. او وقتی می‌فهمد کسانی هستند که می‌خواهند به او کمک کنند، احساس امنیت و قدرت می‌کند.

هان سی سان جینو ایکس اینگ (jino xing) Huan se san (Huan se san)، تجربه سخت دختر جوان را توصیف می‌کند که والدینش از هم طلاق گرفته‌اند. در این رمان، تلاش‌های همراه با حسن نیت مادر، برای انتقال ویژگی‌های فردی و ارزش‌هاییش به دختر، فقط موجب آشفتگی دخترک می‌شود. «خواهر جوان‌تر با موهای سیاه». ۱۹۸۹. اثر ون جان کوین (ven jun Qin)، تجربه دختر جوانی را روایت می‌کند که می‌خواهد از طریق ازدواج با مردی پولاد، خوشبخت شود. او در برابر تعصبات و مخالفت‌های دیگران مقاومت می‌کند، اما رفتار بد خانواده شوهرش، او را متوجه اشتباهش می‌کند. او به سبب سادگی و پاکی اش، فریب می‌خورد.

مطالعه شخصیت‌های این داستان، نشان می‌دهد که زنان در چین مدرن، دیگر مجبور به پذیرش نظریه کفسیوس نیستند. در دنیای امروز، نقش‌های فمینیستی مادرها، مادربزرگ‌ها، آموزگاران و دختران جوان، در ادبیات کودکان گسترش یافته است. حضور این نقش‌های گوناگون در ادبیات، اثری پایدار روی کودکان جامعه خواهد داشت.

در چین امروز، از مد افتاده است؟

«آیا من هنوز مادربزرگ نوهام هستم؟»، اثر هالیناگ ایکس ای (Hualiang Xie) (Vix) ۱۹۹۰. داستان دیگری است که نقش تغییر یافته مادربزرگ را در خانواده ترسیم می‌کند. در این داستان، نوه پسری به مدرسه می‌رود و مادربزرگ نمی‌تواند زمان زیادی را با او سپری کند. مادربزرگ، غمگین تونی حیاط می‌نشیند و سکه‌های را که طی سال‌ها پس انداز کرده از قلک سفالی بیرون می‌آورد. او سکه‌ها را به هر چهاری که بایستد و با او صحبت کند و به روایاهاش گوش کند، می‌دهد.

هر دو داستان تصاویری واقعی از در هم شکسته شدن ساختار خانواده سنتی ارائه می‌کنند. در شرایطی که اکثر زنان جوان، بیرون از خانه به کار اشتغال دارند، مادربزرگ هدایت امور خانه را بر عهده دارد. زمانی که نقش اجتماعی او در بزرگ کردن نوه و غذا دادن و مراقبت کردن از او پایان یابد، کمود عاطفی احسان می‌کند.

معلم دلسوز

معلمین مدرسه، از دیگر شخصیت‌های مهم زنانه در کتاب‌های کودکان است. آموزگارانی که از سیستم سنتی آموزش پیروی می‌کنند و مانع شکوفایی استعداد فردی کودک می‌شوند، نقد می‌شوند. خانم بو (Bo)，آموزگار «بی آن، بی آن»، در

فی چوان (Feichuan)، مؤدب و دوست داشتنی است. اگرچه او با شاگردش رفتار خوبی دارد، وقتی فی‌همد بی آن بی آن، با فروختن تکه‌آهن‌های یک کشتی قدیمی، به خانواده فقیرش کمک می‌کند، ناراحت می‌شود. او با نگرانی از بی آن بی آن می‌پرسد، با این سن کم، چطور می‌خواهی ملتی طولانی کار کنی؟ می‌دانی کشتی کهنه مال دولت است؟ حتی بهتر است بگذاریم زنگ بزند تا از آن این طوری استفاده کنیم. منطق خشک معلم مهربان، بی آن بی آن را سرگردان می‌کند. روش اقتدارگرایانه و اصولی خانم بو، سیستم آموزش سنتی را بازتاب می‌دهد. او به توانایی کودک برای خود اتکابی، ایتکار و اشتیاق به بیهود زندگی توجه نمی‌کند. این داستان نیز در حال دگرگونی از سنتی به مدرن است. رفتار مادربزرگ‌ها در خانواده دامن به مسائل عاطفی و تفاوت نسل‌ها در خانواده دامن می‌زند. مادربزرگ، پدری یا مادری، خوش قلب و پرحرف است. حضور او در خانواده، به رویارویی با دختر و عروسش منجر می‌شود. آن‌ها درباره تربیت بچه‌ها اختلاف نظر پیدا می‌کنند. وقتی مادربزرگ در مورد نوه‌هایش سخن می‌گوید، نسل جوان‌تر - دختر و پسر از این‌جا می‌پذیرند. آن‌ها می‌خواهند یا عروس او، سخن او را نمی‌پذیرند. این داستان را در این سری از کتاب‌های ادبیاتی تنشی می‌داند.

اکتبر ۱۹۹۰. دخترک راوی، در قالب لطیفه‌ای تنشی می‌داند و مادر بزرگش را بیان می‌کند. مادربزرگ آوازی درباره لای‌فنگ (Leifeng)، به نوه‌اش یاد می‌دهد. لای‌فنگ سریاز سال ۱۹۶۱ است. او کسی است که سرمایه و زندگی اش را در راه وطن ایثار کرده و نمونه شرافت و درستکاری است. دختر تحت تاثیر سخنان مادربزرگ، با شور و شوق می‌گوید: اگر من سکه‌ای در خیابان پیدا کنم، آن را بر می‌دارم و بلاخلاصه به پلیس می‌دهم. مادرش حرف او را قطع می‌کند...

فکر می‌کنی این کار، به زحمتش بیارزد؟ و به مادربزرگ می‌گوید: چرا می‌خواهید دخترم را یک قدیس بار بیاورید؟ این سال ۱۹۸۰ است! سرانجام این تضاد آشکار، به انزوای مادربزرگ در داستان کشیده می‌شود. داستان «من و مادربزرگ»، سوال تعارض مسئولیت اجتماعی زنان شاغل و نقش

افزایش طلاق در چین مدرن، باعث پیدایش داستان‌های درباره زنان غیرستنی شده است. مادر in xu در داستان «مثلث زرد»، اثر ویک سین ایکس (Vix) ۱۹۹۰. زنی امروزی و لایق، جدی و اهل رقابت، با استعداد و پیشناز در اصلاحات اجتماعی است. او تسليم وضعیت فقیرانه زندگی اش نمی‌شود و برای زندگی بهتر سخت تلاش می‌کند.

متاسفانه، همسرش اندیشه‌باز و تلاش‌های واقع‌گرایانه او را برای رسیدن به موقعیت برتر، به رسمیت نمی‌شناسد. این ناسازگاری، به طلاقی در دنای مادری انجامد. با افزایش پدیده طلاق در چین مدرن، تصویر جدیدی از نامادری شکل می‌گیرد، اما به اندازه نامادری در داستان‌های فولکلور، بد و منفی نیست. همان طور که در آوازی قدیمی آمده: «ترجیح می‌دهم در هر چیز از پدرم اطاعت کنم تا شاهد ازدواج او بازنی دیگر باشم.»

داستان «لای‌فنگ» که دیر کرده بود اثر (jimxin zhao) ۱۹۹۰ - ژانری از موتیف‌های قصه‌های عامیانه است. این داستان با توصیف سادگی و پاکی نامادری، تغییر نقش اجتماعی و اخلاقی او را نشان می‌دهد. او از نادختری اش بهتر از دختر خودش مراقبت می‌کند.

مادربزرگ در دوران گذار

جامعه‌ای که از دوره سنتی به مدرن گذر می‌کند، ویژگی‌های متفاوت با دو جامعه دارد. الگوی رفتار خانوادگی نیز در حال دگرگونی از سنتی به مدرن است. رفتار مادربزرگ‌ها در خانواده‌ای اخیر، به مسائل عاطفی و تفاوت نسل‌ها در خانواده دامن می‌زند. مادربزرگ، پدری یا مادری، خوش قلب و پرحرف است. حضور او در خانواده، به رویارویی با دختر و عروسش منجر می‌شود. آن‌ها درباره تربیت بچه‌ها اختلاف نظر پیدا می‌کنند. وقتی مادربزرگ در مورد نوه‌هایش سخن می‌گوید، نسل جوان‌تر - دختر و پسر از این‌جا می‌پذیرند. آن‌ها می‌خواهند یا عروس او، سخن او را نمی‌پذیرند. این داستان را در این سری از کتاب‌های ادبیاتی تنشی می‌داند.

اکتبر ۱۹۹۰. دخترک راوی، در قالب لطیفه‌ای تنشی می‌داند و مادر بزرگش را بیان می‌کند. مادربزرگ آوازی درباره لای‌فنگ (Leifeng)، به نوه‌اش یاد می‌دهد. لای‌فنگ سریاز سال ۱۹۶۱ است. او کسی است که سرمایه و زندگی اش را در راه وطن ایثار کرده و نمونه شرافت و درستکاری است. دختر تحت تاثیر سخنان مادربزرگ، با شور و شوق می‌گوید: اگر من سکه‌ای در خیابان پیدا کنم، آن را بر می‌دارم و بلاخلاصه به پلیس می‌دهم. مادرش حرف او را قطع می‌کند...

فکر می‌کنی این کار، به زحمتش بیارزد؟ و به مادربزرگ می‌گوید: چرا می‌خواهید دخترم را یک قدیس بار بیاورید؟ این سال ۱۹۸۰ است! سرانجام این تضاد آشکار، به انزوای مادربزرگ در داستان کشیده می‌شود. داستان «من و مادربزرگ»، سوال